

ישראלים בחו"ל

אלפונס או לא?

צ'ארלי אברג'יל לא

איכפת מה עושות

הבחורות שלו בלינה

אכה למישטרה דווקא כן

נראה כאילו התקנאו הדנים בגרמנים. לגרמנים יש סקנדל ישראלי - הרשת הישראלית שהבריחה הרואן לארץ-אשכנז. ושהבריחה עומדים עתה למישפט בפראנק-פורט.

השבוע זכתה גם דנמארק בסקנדל ישראלי עסיסי משלה. צעיר ישראלי נעצר ל-תקירה, כחשד שהקים אימפריה של זנות. בעוד הישראלים בגרמניה מכרו הרואן, מכר הישראלי הדני את המין היפה.

הישראלי המפורסם ביותר בדנמארק כי יום היה ידוע בשם צ'ארלס פיליס או א. צ'ארלי. אך שמו האמיתי הוא צ'ארלי אברג'יל. כמו ראובן אברג'יל, החשוד בני-הול רשת-פרוטקשן בירושלים, גם הוא בן שכונת מוסררה.

וגם עיפוי חושני. צ'ארלי בן 34, הלבוש תמיד בחליפות אלגנטיות והנשוא תמיד תיק גיימס-בונד מרשים. התחכך במשך שנים עם החוק הדני הי-ליברלי (העולם הזה 1970, 1757). בירושלים הרוויח את הפיתה שלו בי-זעתיאפו, כמלצר במיסעדה המיוזחית



שער "ראנדוו" בנות לווייה ופילוסופיה

סטאמבולי. כשזה נמאס לו, עבר לפני חמש שנים לקופנהאגן, עבד כשוער ב-בית-מלון, ככתב מעריב, כמדיח כלים וכנהג-מונית.

פעולתו למען מעריב הופסקה כאשר שלח הצהרון שליח מיוחד לדנמארק, כדי לבטל את האמנתו בלישכת-העיתונות שם. אחרי שנתברר כי הוא עובד ברוזמנית כדו"מן לתמונות פורנוגרפיות גועזות ביותר.

כנהג-מונית בא בהכרח במגע עם חיי-הלילה ועם הזנות, ועיניו נפקחו. מדוע יחפשו גברים סיפוק מיני בפינות חשוכות ברחובות? מדוע לא תישרך היכרות בי-צורות משוכללות יותר?

באותה עת צבר אברג'יל ניסיון גם בשחק נוסף. הוא הופיע כגיבור גברי ב-חברות פורנוגרפיות. כשהוא מנשק את שדיהן של צעירות מעורטלות, והן גומי-לות לו כנמולו בכל פה.

שתי החוויות התקשרו אצלו. מדוע שלא להשתמש בחוברת מודפסות, המכילות תמונות של צעירות עירומות, לשם יצירת היכרות בין הנשים ובין הגברים המעוני-יינים בחסדיהן?

כך נולד הרעיון הגאוני של אברג'יל, שהפך אותו במהרה מליונר, הוא שכר מילרד באיזור היקר ביותר בקופנהאגן, מיל בניין העניייה, ושם הוציא לאור את כתביהעת ראנדבו.

זהו כתביעת מיוחדת-במינו. הוא מודפס על נייר מבריק משובח. על כל אחד מעמודיו מתנוסס תצלום של צעירה, עירוי-מה לגמרי או למחצה, יחד עם שמה.

מידותיה ותיאור קצר של השירותים אותם היא מוכנה להעניק. למשל: "עקרת בית יפה ומשועממת, רוצה להעניק לך שעות נעימות כבת-לווייה ועיטוי חושני, אצלך".

הכרה אפלטונית. בדנמארק יש חוק נגד סרטוריונות.

אולם צ'ארלי החזיק מעמד, מפני שטען כי אינו סרטור. מה פיתאום? הוא רק מפרסם את הגברת, ומספק את מיספר-הטלפון שלה. לדידו, הנערות יוצאות עם הגברים כדי לבלות עימם כבנות-לווייה מהוגנות. אם הן רוצות דווקא להעניק להם חסדים נוספים, נוסף לחברתן האפלטונית המלבבת - מה זה עניינו? הוא אינו שואל, ואינו מקבל מזה רווחים.

הרווח שלו אינו אלא החשלים שמשלמות הגברות עבור הפירסום, ומחיר החוברת עצמה בקיוסקים (כ-22 לירות).

כאשר ניסה אברג'יל להרחיב את הי-אימפריה שלו לנורווגיה התפוצץ העניין מייד. הנורווגים אינם ליברלים כמו הדנים. שותפו של אברג'יל נעצר, במעורון שלו נערך חיפוש ונמצאו נערות בתחנות איני-טימיות עם גברים.

אבל מצבו של אברג'יל עצמו בדנמארק נשאר איתן. עיתון דני פירסם ראיון מפורט עימו, שבכותרתו הכריז צ'ארלי: "אי-נני רוצה זנות!" (בדנית, כמו בגרמנית: "אלפונס", שם פרטי המיוחס משום-מה למיקצוע זה).

אין רומנטיקה. נראה כי המישטרה הדנית השדה בצ'ארלי שאינו מסתפק ב-תיווך בנות-לווייה, ובמכירת כתביעת מצ-ליח. בשבוע שעבר היא פרצה בלילה למשרדו האלגנטי במרכז קופנהאגן, ב-מיסגרת פעולה נגד חמישה מועדונים ל-"עיטוי אינטימי". צ'ארלי הובא בפני שר-טט, בטענה כי החזיק חמישים יצאניות צמרת.

לדברי המישטרה, הודו שתי יצאניות מבין 50, אחת סוזאן ואחת אנה, כי שלמה לצ'ארלי אברג'יל כספים על-חשבון האתגן שלהן. צ'ארלי נעצר בפקודת שופט לחודש ימים, להשלמת החקירה. ב-פעם הראשונה מונחת חרבה-החוק על צווארו.

לפי כל הסימנים, לא תהיה זו חקירה קלה. צ'ארלי לא ויתר על טענתו שלא

צעיר הישראלי אינן אלא הסוואה חוקית לאימפריה כבירה של זנות. ובדנמארק קיימת עדיין דיעה קדומה איתנה נגד מה שקרוי באירופה "סחר-עבדים לבן" - לא פחות מאשר נגד המיסחר בסמים.

עדות

העדה החצויה

ניסיון עיתונאי לחשוף

את מיסתרי

הזהות הדרויות

מילחמת האזרחים בלבנון ניפצה הר-בה אשליות לאורחי ישראל וגם דיעה קדומה אחת. זוהי הדיעה לפיה העדה הדרויות אינה חלק מהעולם הערבי, מהווה בי-נטע זר, ונמצאת ביחסי איבה מתמדי-דים עם האיסלאם. העובדה שדווקא מני-היג דרווי, כמאל ג'ונבלאט, הפך לאחד מנושאי דגל המאבק של המחנה המכונה "מוסלמי" נגד הפלאנג'ה הנוצריות, שיש-שה במיקצת אח תמונת העולם הערבי הערבי כפי שהוא מקובל בישראל.

במידה רבה נובעת תפיסה מוטעית זו מבורות כמעט מוחלטת של אזרחי ישר-ראל, בכל מה שנוגע להיסטוריה ולמערכ-הכוחות העדתי והדתי בעולם הערבי. פחות מכל יודעים אזרחי ישראל מי הם הדרוי-זים.

בישראל הפך המושג "דרוויים" לשם נירדף לעדה ערבית שהיא נאמנה למדי-נה ושבניה, בניגוד למוסלמים בישראל, משרתים בצה"ל ובמישמר-הגבול. מאחר-שהדת הדרויות מוגדרת על-ידי המאמינים-בה כדת סודית, שאסור לגלות את עיקריה-למי שאינו בן העדה, נוצרה לדרוויים-תדמית של כת דתית מיסתורית. בעלת-פולחנים מאגיים.

זהות מיוחדת - חדשה. העובדה שכל אחד מבני העדה הדרויות שיגלה את סודות הדת יוגדר מייד כבוגד, צפוי-לנידוי דתי וחברתי ואפילו לרצח. משכה-בעבר הרפתקנים ספרותיים רבים לחשוף-את סודות העדה ולהפוך אותם לסיפורים-עיתונאיים סנסציוניים. גם כמה מבני-הר-

Han blev fængslet i bordel-sagen: 50 piger arbejdede for ham over hele landet



מותרת בעיתון דני ותמונת אברג'יל 50 זונות צמרת

עדה עצמה ניסו לעשות הון ספרותי-מהחומר הדתי הסודי שהפיצו ברבים. ספר חדש, שראה לאחורנה אור ביש-ראל, דווקא בשפה האנגלית, הנושא את-השם הדרוויים, נראה כמבט ראשון כי-ניסיון נוסף לפענח את מיסתרי הדת הי-דרויות. אולם למעשה אינו אלא ניסיון-לקרב את הדרוויים ועולמם להבנתו של-הקורא הפשוט.

איכפת לו מה עושה האזרח או התייר, כשהוא משיג מצ'ארלי את מיספר-הטלפון של גברת. אחרי שבחר בה על-יפי תצלום-חמודותיה, אולי הוא רוצה לדקלם לה-שירים מימי-הביניים? אולי הוא רוצה-ללכך עימה שאלה פילוסופית? למה זה-צריך לעניין את צ'ארלי אברג'יל, הדוגל-בחופש-הפרט?

אולם המישטרה הדנית היא חסרת-חוש-רומנטי עדי-להחריד, וספקנית הרבה יותר. לדעתה, כל השיטות המתוחכמות של הי-



אברג'יל כחברת פורנוגרפית \* נהג ודוגמן עירום

Advertisement for 'SIGTET SOM BORDEL-LÆRT MED 50 PIGER' featuring a portrait of Charles Abergel and text in Danish.

כותרת בעיתון "ב.ט."

מין ותמונות

לשעבר בלש פרטי ועורך, ובשנים האחר-רונות איש מערכת יחסי-הציבור של חבי-רת אל-על. כאמריקאי לשעבר יכול היה-שרמן לבנות את סיפורם של הדרוויים ב-צורה אובייקטיבית, ללא מעורבות רגשית. ספרו של שרמן מגולל את ההיסטוריה של-העדה הדרויות וכמה מעיקרי האמונה-שלה. אינו מתיימר להיות מחקר מדעי. למעשה יותר מאשר סיפורה של העדה-הדרויות בכללה, זהו סיפורו של הענף-הדרווי שהתפתח בישראל. הרקע ההיס-טורי והדתי מסייע רק להבין את המור-כות המיוחדת של הבעייה הדרויות כפי-שהיא מתגלית בכפרי הדרוויים בישראל. שרמן מנסה לגלות בספרו מהו מקור-ההזדהות הדרויות שהיתה קיימת על-תקרב-פה האחרונה עם המאויים הלאומיים של-היהודים במדינת ישראל. מסקנתו בספר, כפי-שהיא מובעת על-סמך שיתות וראויר-נות עם דרוויים ישראלים רבים המצוי-טטים בספר: הדרוויים הודוה עם מדינת-ישראל משום שהיא הגשימה מאויים לאוי-מיים מהסוג שהם לא היו מסוגלים להגי-שים. אבל התיקווה להגשמת מאויים אלה-קיימת. היא לא התממשה בעזרת המדינה. המציאות ב-27 שנות המדינה טפחה על-פניהם. רגשות-קיפוח הולידו בהם תיס-כול עמוק הגורם לתסיסה פוליטית על-רקע של פיצול הזהות. תיסכול זה עלול-בעתיד ליצור עימות בינם לבין המדי-נה, אם לא ייעשה משוה לתיקונו.

\* תמונה פותחת בסידרה שבה מבצעת שלישייה תרגילי-מין מסובכים בעירום.